

"herfst doet huilen"

de wilgenboom treurt aan de oever

en huilt zijn blaadjes op het water

geen verdriet maar de bijna-dood

van de herfst bezorgt die kater

elk blad huilt binnen in mij na

herfst brengt mij nooit een blij gevoel

een winterslaap lijkt me wel wat

maar die gaat voorbij aan 's mensen doel

straks al die kale takken weer

en ijs krabben van de ruiten

en heel misschien de schoonheid

van witte sneeuw daar buiten